

u něho mimořádných podstatných důvodů, jak je vyžaduje § 1. zákona ze dne 17. října 1919 čís. 562 sb. z. a n.

Čís. 1175.

Předražování (cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.).
Ten, kdo prodal v řetězovém obchodě předmět potřeby za nezvýšenou cenu, nemá v rukou zisku ve smyslu §u 531 a) tr. zák.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1923, Kr I 112/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalované Julie P-ové do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soudě v Praze ze dne 10. listopadu 1921, pokud jí byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem řetězového obchodu dle §u 23 čís. 4 cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák., zrušil napadený rozsudek a obžalovanou z obžaloby sprostil.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje právem, že trestnost činu, obžalované za vinu kladeného, pominula promlčením. Dle zjištění rozsudku byl čin spáchán před 20. červnem 1919. Věc byla nejprve předmětem šetření politických úřadů a teprve dne 29. prosince 1920 postoupilo státní zastupitelství spisy zemskému trestnímu soudu v Praze s návrhem na zavedení přípravného vyhledávání proti obžalované Julii P-ové pro přečin dle §u 23 čís. 4 cís. nařízení čís. 131 z roku 1917. Obsílka proti obžalované byla vyšetřujícím soudcem vydána dne 3. ledna 1921 a obžalovaná byla slyšena teprve dne 14. ledna 1921 jako obviněná. Promlčecí lhůta činí při přečinu dle §u 23 čís. 4 cís. nařízení ze dne 24. dubna 1917, čís. 131 ř. zák., na který je stanoven trest tuhého vězení od 2 měsíců do 2 roků, ve smyslu §u 532 tr. zák. jeden rok. Vzhledem k tomu je nepochybné, že od spáchání trestného činu (20. června 1919) do dne vydání obsílky (3. ledna 1921) uplynula zákonem stanovená promlčecí lhůta jednoho roku. Ze zprávy úřadu trestního rejstříku ze dne 29. dubna 1921 vychází dále na jevo, že obžalovaná do zmíněné doby nebyla vůbec soudně trestána, čímž je splněna podmínka §u 531 lit. c) tr. zák. Pokud jde o lit. a) §u 531 tr. zák., má nalézací soud za to, že podmínka tato není splněna, poněvadž prý nelze tvrditi, že z jednání obžalované nevzešel zisk, jehož by tu už nebylo. Leč nalézací soud neuvádí, v čem onen domnělý zisk u obžalované P-ové spočíval, a nemá tento náhled soudu oprávnění vzhledem ku zjištění rozsudku, že zvýšení ceny, pokud jde o obžalovanou, nenastalo, poněvadž prodala líh za tutéž cenu, jak měla jako prodavačka určeno, dále vzhledem k tomu, že to byla cena úředně přípustná. Nelze proto u obžalované za to míti, že jí z dotyčného obchodu vplynul nějaký zisk nedovolený, jenž by po rozumu čís. a) §u 531 tr. zák. arci byl překážkou promlčení. V důsledku toho nenastala u obžalované ani povinnost k náhradě škody ve smyslu §u 531 lit. b) tr. zák. Jsou proto u obžalované splněny všechny podmínky promlčení a je rozsudek, jenž uznal ji přes to vinnou, dle §u 281 čís. 9 b) tr. zák. zmatečným.